

طهران

حضرت باقراف علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامه‌ئی که بتاريخ ۸ ذی‌القعدة ۱۳۳۷ مرقوم فرموده بودید رسید الحمد لله دلالت بر صحت و استقامت و بذل همّت در عبودیت حضرت احدیت داشت الیوم هر شخص ثابت راسخی نفس مؤید است و مظهر الطاف حضرت رحمانیت جنود تأیید معین و نصیر اوست و مجیر و ظهیر او مظفر و منصور است و مقرب و منظور و در جمیع آفاق این امر مجرب است و هر منزلی مخدول و مقهور و منکوب و مغلوب لهذا مطمئن بالطاف الهی باش که مورد عنایات حضرت مقصودی حضرت تفتی را به طهران بخواهید که در خفا به تبلیغ نفوس مهمّه پردازد در سرای شما ولی هر نفسی که اقبال مینماید آن را مکتوم از کلّ بدارید هیچکس بوئی نبرد از اطراف مبلغین می‌طلبند بقدر امکان از نفوس منجذبّه مشتعلّه انتخاب نمائید امیدوارم که تأییدات غیبیه نفوسی جدیداً مبعوث نماید که آیت هدی و رایت ملأ اعلی گردند جناب میرزا عزیزالله خان و حضرت فاضل مازندرانی هر دو وارد مطلوب جناب آقای میرزا محمد علی و جناب میرزا جلال رسید و تسلیم شد مرقوم نموده بودید که امر در نهایت علوّ است باید بساحت جمال قدم شکرانه نمود که چنین عون و عنایتی فرمود و فتح و نصرتی بخشید وعده خویش را بنهایت قوّت وفا فرمود حضرت شخص محترم رئیس خواه منصوب و خواه معزول امیدوارم که خدمتی بدیوان الهی نماید تا در ایوان الهی مذکور گردد زیرا هر بنیانی پایان ویران گردد الیوم احیای ایران بتحسین اخلاقست و تحسین اخلاق مشروط بحریّت وجدان تا اخلاق عمومی تحسین و تعدیل نشود فلاح و نجاح محالست من در حقّ ایشان دعا میکنم از الطاف حقّ عون و عنایت میطلبم امیدوارم که این معاهده حجاز شود و نفوس مهاجمه از ترکستان در ایران رخنه ننمایند

صعود حضرت ادیب و عروج آن حبیب سبب حزن شدید شد بازماندگان آن شخص جلیل را بسیار محبت و مهربانی نمائید تسلی خاطر بدهید عنقریب مناجات و زیارت در حقّ او ارسال میگردد مرقوم فرموده بودی که املا و انشاء ندارم املاء شما بی‌بدیل و انشاء شما بی‌مثیل است زیرا جمیع از قلب منیر و حبّ شدید صادر میگردد بجناب امین مرقوم شد که قبر حضرت ادیب را صد تومان خرج نموده در نهایت متانت و لطافت بنا نمایند و شما نیز باید مواظبت کنید و علیک البهاء الأبهی

۱۷ صفر ۱۳۳۸

حیفا

عبدالبهاء عباس